NORAKSTS
Lieta Nr.A42631807
A1532-09/18

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2009.gada 16.jūnijā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis V.Vazdiķis,

piedaloties atbildētāja Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts policijas Aizkraukles rajona policijas pārvaldes pārstāvim *M.Š.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu pēc *I.H.* pieteikuma par Valsts policijas Aizkraukles rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 3.nodaļas priekšnieka 2007.gada 4.septembra lēmuma Nr.037/PB35799/1 atcelšanu.

A p r a k s t o š ā d a ļ a

[1] 2007.gada 9.jūlijā Aizkraukles rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 3.nodaļas jaunākais inspektors sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PB357997 un nolēmis saukt pie administratīvās atbildības *I.H.* par Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 "Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk arī – Ceļu satiksmes noteikumi) 115.1.punkta pārkāpumu, atbildība par kuru paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī – LAPK) 149.^{8}panta piektajā daļā, un sodīt ar naudas sodu Ls 20 apmērā.

I.H. minētajam lēmuma nepiekrita un to apstrīdēja. 2007.gada 4.septembrī Aizkraukles rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 3.nodaļas priekšnieks pieņēmis lēmumu Nr.037/PB357997/1 (turpmāk – Lēmums), ar kuru atstāts negrozīts sākotnējais lēmums. Lēmums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[1.1] Automobiļa PORSCHE, */reģistrācijas numurs/* braukšanas ātrums noteikts ar ātruma mērierīci ,,STALKER" Nr.AT80407, kura ir pārbaudīta Latvijas nacionālajā metroloģijas centrā un atzīta par derīgu ātruma mērīšanai līdz 2008.gada 22.martam atbilstoši 2005.gada 15.marta Ministru kabineta noteikumiem Nr.194 ,,Prasības braukšanas ātruma kontroles mērierīcēm prasībām".

[1.2] Fiksēts braukšanas ātrums 118 km/h vietā, kurā atļauts 90 km/h. Atrēķinot mērierīces iespējamo kļūdu, braukšanas ātrums bija 111 km/h.

[1.3] Policijas darbinieks nav personīgi pazīstams ar *I.H.*, kā rezultātā viņam nav personīgas ieinteresētības piemērot sodu personai, kas nav izdarījusi administratīvo pārkāpumu.

[1.4] Apstākļi, kas mīkstina atbildību par administratīvo pārkāpumu nav konstatēti. Apstākļi, kas pastiprina atbildību par administratīvo pārkāpumu, konstatēti saskaņā ar LAPK 34.panta 2.daļu.

[2] 2007.gada 12.oktobrī Administratīvā rajona tiesā saņemts *I.H.* (turpmāk – pieteicējs) pieteikums, kurā pieteicējs lūdz Lēmuma atcelšanu. Pieteikumā pieteicējs norāda, ka Lēmumam nepiekrīt, jo pilnībā ievērojis braukšanas ātrumu. Ar mērierīci ,,STALKER" tika fiksēts ātrums 118 km/h, taču netika uzrādīts, ka tieši ar pieteicēja vadīto automašīnu PORSCHE */reģistrācijas numurs/* izdarīts pārkāpums.

[3] 2007.gada 20.novembrī Administratīvā rajona tiesa saņēma Valsts policijas Aizkraukles rajona policijas pārvaldes (turpmāk arī – atbildētājs) paskaidrojumus, kuros atbildētājs pieteicēja pieteikumu neatzīst un kas pamatoti ar Lēmumā minētajiem argumentiem.

[4] Tiesas sēdē pieteicējs nebija ieradies. Pieteicējam bija tiesību normās noteiktajā kārtībā paziņots par tiesas sēdes laiku un vietu. Informācija par neierašanās iemeslu tiesā nav saņemta. Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 214.panta pirmajai daļai tiesa var sākt lietas izskatīšanu, ja vien saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 268. vai 269.pantu nav pamats to atlikt. Tiesa nolēma izskatīt lietu bez pieteicēja piedalīšanās.

Tiesas sēdē atbildētāja pārstāvis pieteikumu neatzina un lūdza noraidīt, pamatojoties uz Lēmumā un atbildētāja rakstveida paskaidrojumos ietvertajiem apsvērumiem. Papildus minētajam atbildētāja pārstāvis norādīja, ka Lēmums ir pamatots, policijas darbinieki sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu ir rīkojušies tiesiski. Policijas darbinieku rīcībā nav saskatāms interešu konflikts. Policijas darbinieki, pieņemot sākotnējo lēmumu un atbildētājs pieņemot Lēmumu, izdarījuši lietderības apsvērumus nosakot soda veidu – pieteicējs gada laikā līdz konkrētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanai ticis divreiz sodīts par ātruma pārsniegšanu, un atbildētājs to ņēmis vērā kā vainu pastiprinošu apstākli. Konkrētajā gadījumā izmantotā ātruma mērierīce „Stalker" Nr.AT80407 nav aprīkota ar videoieraksta funkciju. Atbildētāja pārstāvis nevarēja precīzi pateikt vai policijas automašīna konkrētajā laikā jau bija aprīkota ar iekārtām videoieraksta veikšanai.

M o t ī v u d a ļ a

[5] Izvērtējusi lietas materiālus kopsakarā ar tiesību normām, tiesa nonāk pie secinājuma, ka pieteikums ir nepamatots un noraidāms.

[6] Ar lietas materiāliem tiesa konstatē turpmāk norādītos faktiskos apstākļus.

[6.1] 2007.gada 23.martā sabiedrība ar ierobežotu atbildību „Latvijas nacionālais metroloģijas centrs" izsniegusi verificēšanas sertifikātu Nr.E0126V07 *(lietas 45.lapa)*.

[6.2] 2007.gada 9.jūlijā Valsts policijas Aizkraukles policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 3.nodaļas jaunākais inspektors sastādījis *I.H.* administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PB357997 *(lietas 14.lapa)* un sodījis ar naudas sodu Ls 20 apmērā.

[6.2] 2007.gada 9.augustā *I.H.* vērsies ar iesniegumu (*lietas 18.lapa*) Valsts policijas Aizkraukles rajona policijas pārvaldē.

[6.3] 2007.gada 13.augustā Aizkraukles rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 3.nodaļas jaunākais inspektors *N.P.* sastādījis dienesta ziņojumu (*lietas 17.lapa*).

[6.4] 2007.gada 4.septembrī Aizkraukles rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 3.nodaļas priekšnieks pieņēma lēmumu Nr.037/PB357997/1 atstāt negrozītu apstrīdēto administratīvo aktu PB357997 *(lietas 6. - 7.lapa).*

[7] Sods piemērots pamatojoties uz LAPK 149.8 panta piekto daļu, kura noteic, ka par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 21 kilometra stundā līdz 30 kilometriem stundā ar motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobīļiem, kravas automobīļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam divdesmit latu apmērā.

Savukārt Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 "Ceļu satiksmes noteikumi" 115.1. punkts noteic, ka ārpus apdzīvotām vietām transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt - motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem

automobīļiem, kravas automobīļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 t, un autobusiem - 90 km/h.

Tādējādi saskaņā ar panta dispozīciju, sankcijā paredzētās tiesiskās sekas iestājas gadījumos, kad administratīvā pārkāpuma sastāvā ir saskatāmas sekojošas pazīmes: 1) transporta līdzeklis brauc (atrodas taisnvirziena kustībā); 2) braukšana notiek ārpus apdzīvotas vietas; 3) transporta līdzekļa braukšanas ātrums 21 – 30km/h pārsniedz atļauto braukšanas ātrumu – 90 km/h. Gadījumos, kad sakrīt tiesību normā ietvertās un faktiskajā sastāvā konstatētās administratīvā pārkāpuma pazīmes, likums nosaka tiesiskās sekas – brīdinājumu vai naudas sodu Ls 20 apmērā.

Lietā nav strīda par šādiem faktiskajiem apstākļiem: 1) automašīna PORSHE ar */reģistrācijas numurs/*, kuru vadīja *I.H.* brauca; 2) braukšana notika ārpus apdzīvotas vietas; 3) konkrētajā vietā atļautais braukšanas ātrums ir 90km/h.

Lietā nav strīda par to, ka uz ceļa būtu atradusies vēl kāda automašīna. Lietā nav strīda par to, ka ātruma mērierīce „STALKER" Nr.AT80407 ir atbilstoši verificēta un pieļaujama transporta līdzekļu ātruma kontrolei. Lietā nav strīda par to, ka ātruma mērierīce „STALKER" Nr.AT80407 nav aprīkota ar videoieraksta funkciju.

Lietā ir strīds par to, ka automašīnas PORSHE ar */reģistrācijas numurs/*, kuru vadīja *I.H.*, braukšanas ātrums par 21km/h pārsniedza atļauto braukšanas ātrumu.

Pieteicējs uzskata minēto faktu par nepierādītu, jo policijas darbinieks uzrādīja pieteicējam ātruma mērierīces „STALKER" Nr.AT80407 fiksēto transporta līdzekļa braukšanas ātrumu 118 km/h stundā, taču ātruma mērierīce nenorādīja, ka fiksēts tieši pieteicēja vadītās automašīnas PORSHE ar */reģistrācijas numurs/* (turpmāk arī – Automašīna), braukšanas ātrums. No lietas materiāliem izriet, ka pieteicējs neapšauba pašu ātruma mērierīces rādījumu.

[8] Tiesa pārbauda kārtību, kādā tika fiksēts automašīnas braukšanas ātrums.

[8.1] No lietas materiāliem izriet, ka policijas darbinieks fiksējis Automašīnas braukšanas ātrumu ar ātruma mērierīci „STALKER" Nr.AT80407 (verificēta un derīga ekspluatācijai līdz 2008.gada 22.martam). Minētās automašīnas braukšanas ātrums pārkāpuma konstatēšanas brīdī bijis 118km/h. Ņemot vērā pieļaujamo kļūdu +/– 7km/h, automašīnas braukšanas ātrums noteikts 111km/h, jeb par 21km/h pārsniegts atļautais braukšanas ātrums šajā vietā.

[8.2] LAPK 243.pants noteic, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar administratīvā pārkāpuma vietas apskates protokolu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, citu personu paskaidrojumiem, ekspertu atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video, u.tml).

Savukārt Ceļu satiksmes likuma 43.[4] pants noteic, ka noteiktā braukšanas ātruma ievērošanu Ceļu policija kontrolē ar šim nolūkam paredzētām mērierīcēm.

[8.3] Konkrētajā gadījumā fakts, ka Automašīnas braukšanas ātrums, kurš fiksēts ar ātruma mērierīci „STALKER" Nr.AT80407, bija 111km/h nostiprināts ar šādiem pierādījumiem: 1) administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PB357997 *(lietas 14.lapa)*; 2) Aizkraukles rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 3.nodaļas jaunākā inspektora *N.P.* 2007.gada 13.augusta dienesta ziņojumu (*lietas 17.lapa*). Minētos pierādījumus

pieteicējs nav apšaubījis, līdz ar to tiesa atzīst tos par attiecināmiem, pieļaujamiem un ticamiem.

[8.4] No lietas materiāliem kopsakarā secināms, ka pieteicējs uzskata pierādījumus administratīvā pārkāpuma izdarīšanai par nepietiekamiem, jo nav ticis veikts videoieraksts.

Kā tiesa iepriekš norādīja *(skat. punktu [8.2])*, tiesību normas nosaka iespējamos līdzekļus, ar kuriem konstatējams administratīvais pārkāpums, un, kuri to pierāda. Tajā pašā laikā konkrēta pierādīšanas līdzekļa trūkums (ja vien tiesību normas tieši nenosaka konkrētu līdzekļu izmantošanu pierādījumu nostiprināšanai) pats par sevi nenozīmē, ka administratīvais pārkāpums nav konstatējams. Vēl jo vairāk, tas nevar būt pamats personas atbrīvošanai no atbildības, ja pārkāpums konkrētās personas darbībās ir konstatējams ar citiem pierādīšanas līdzekļiem. Šādā gadījumā ir jāvērtē esošo pierādīšanas līdzekļu pietiekamība, lai noteiktu konkrētās personas vainu un atbildību.

Administratīvā apgabaltiesa līdzīgā lietā norādījusi, ka tāda pārkāpumu fiksējoša tehniskā līdzekļa kā video radara izmantošanas trūkums, konkrētā gadījumā pats par sevi nenozīmē, ka pārkāpums pieteicēja darbībās nav konstatējams. Ārējie normatīvie akti nenosaka, ka transportlīdzekļa braukšanas ātrums būtu konstatējams tieši ar video tehniskajiem līdzekļiem *(Administratīvās apgabaltiesas 2007.gada 27.marta spriedums lietā AA43-0538-07/7).*

[8.5] Vērtējot pieteicēja sniegto lietas apstākļu izklāstu, ka Automašīnas braukšanas ātrums bijis 90km/h, kopsakarā ar citiem lietas materiāliem, tiesas ieskatā priekšroka ir dodama policistu lietas apstākļu izklāstam, jo policista administratīvā pārkāpuma protokolā un dienesta ziņojumā minētajam par lietas apstākļiem, kas risinājušies tam pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe, turklāt policistam pēc likuma nav savu subjektīvo interešu.

Pamatojoties uz iepriekšminēto, tiesa atzīst, ka nepastāv sapratīgas šaubas, un uzskatāms par pierādītu fakts, ka pieteicējs ar automašīnu PORSHE ar */reģistrācijas numurs/* pārkāpuma konstatēšanas brīdī braucis ar ātrumu 111km/h, tas ir, par 21km/h pārsniedzot atļauto braukšanas ātrumu.

[9] Pie nodibinātajiem apstākļiem tiesa uzskata, ka konkrētajā gadījumā pilnībā sakrīt LAPK 149.8 panta piektajā daļā ietvertās un faktiskajā sastāvā konstatētās administratīvā pārkāpuma pazīmes. Tādējādi atbildētājs pareizi kvalificējis pieteicēja izdarīto administratīvo pārkāpumu.

Lēmumā tiesa nesaskata materiālo un procesuālo tiesību normu pārkāpumus, kuri varētu kalpot par pamatu Lēmuma atcelšanai. No Lēmuma secināms, ka atbildētājs, nosakot soda veidu, izdarījis nepieciešamos lietderības apsvērumus – nosakot soda smagumu ņēmis vērā pieteicēja vainu pastiprinošu apstākli – pārkāpumu atkārtotību, un noteicis smagāko sodu. Līdz ar to pārsūdzētais Lēmums ir atzīstams par pamatotu un tiesisku, bet pieteicēja pieteikums noraidāms.

[10] Procesuālās ekonomijas nolūkos tiesa neanalizē pārējos lietas materiālos minētos apsvērumus, jo tie nevar ietekmēt tiesas nolēmumu pēc būtības.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā iepriekš konstatēto un pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246. – 251.pantu, 289.- 291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

noraidīt *I.H.* pieteikumu par Valsts policijas Aizkraukles rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 3.nodaļas priekšnieka 2007.gada 4.septembra lēmuma Nr.037/PB35799/1 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnesis (paraksts) V.Vazdiķis

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnesis_____ V.Vazdiķis
Rīgā, 2009.gada 16.jūnijā